

Анотація
дисципліни «ТЕХНОЛОГІЇ ЗБАЛАНСОВАНОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ»

Мета навчальної дисципліни: формування у майбутніх фахівців системи спеціальних знань щодо теоретичних засад екології, вивчення закономірностей взаємодії суспільства з навколишнім природним середовищем для забезпечення конструктивного природокористування; надання комплексу еколого-економічних знань, формування умінь і навичок із екологічної орієнтації, ефективного впровадження природоохоронних заходів.

Результати навчання за навчальною дисципліною:

- розуміти закономірності розвитку екосистем та особливості взаємодії факторів і компонентів середовища їх функціонування;
- навчитись тлумачити екологічні закони в контексті їх системоутворювальних видів, принципів, сфер дії та зв'язків із іншими соціально-економічними і природничими законами, практикою природокористування;
- набути умінь і навички ефективного впровадження природоохоронних заходів;
- засвоїти основні закономірності взаємодії людини, суспільства і природи коштом набуття еколого-економічних знань;
- формулювати закони екології, обґрунтовувати основні функції атмосфери, гідросфери, літосфери та біосфери; характеризувати природні та штучні джерела забруднення навколишнього середовища;
- розуміти взаємопоєднаність таких категорій, як «забруднення середовища» і «стійкість геосистем», необхідність екологізації економіки;
- усвідомлювати відповідальність за порушення природоохоронного законодавства;
- оцінювати особливості природокористування у світі та в Україні;
- знати джерела, види забруднень навколишнього середовища, їх негативний вплив на живі організми та здоров'я людей;
- знати категорії біологічної продуктивності, споживання біопродукції;
- знати категорію „еколого-економічна система”;
- знати принципи природоохоронного законодавства;
- знати завдання міжнародних природоохоронних програм;
- пояснювати залежність стійкості геосистем від біорізноманіття, біомаси і біопродуктивності;
- аналізувати оптимальну модель збалансованого розвитку природокористування України, своєї місцевості;
- знати основні напрямки міжнародного природоохоронного співробітництва;
- розглядати екологічні нормативи, що регламентують інтенсивність і якість технологічних процесів;
- відтворювати основні положення міжнародних природоохоронних конвенцій.